

Előfizetési árak:

Egész évre 12 frt.
Félévre 6 „
Negyedévre 3 „
Egy hóra 1 „
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyom-
dája Nagybecskerek, Uri-
utca 276. sz., hová az
előfizetések és a lap szét-
küldésére vonatkozó felszám-
lások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda

Nagybecskerek.
Ferencz-József-tér.
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban

Megjelenik mindennap
vasár- és ünnepnapok
kivételével.

A szabadelvűpárt és a kabinet.

Budapest, január 30.

Ravasz ellenzéki emberek, kik a fűvet nőni hallják, semmi czáfolat által sem engedik magukat elijeszteni s folyton folyvást válságokról tépelődnek. Miután a miniszterválságra vonatkozó híreszteléseik alaposan megczáfolattak, most új válságot gondoltak ki. Pártválságot a szabadelvű többség kebelében. E tekintetben a legképtelenebb meséket táalják fel a könnyen hívő közönségnek. Mindenekelőtt híresztelték, hogy vizsály van kitörőben a kormány és a szabadelvű párt közt, melyet elhárítani többé semmi által sem lehet. A költségvetési vita eddigi folyása azonban alaposan meghazudtolta ezeket a jövendőmondásokat. Kitünt, hogy elvi jelentőségű szavazásoknál, melyeknél a pártssolidaritásnak kelle érvényesülni, a kabinetet mindig tekintélyes többség támogatta. Egyetlen egy esetben történt, hogy a szabadelvű párt az ellenzékkal szemben csak gyöngye többséget tudott kivívni; de itt nem politikai ügyről volt szó, mely pártkérdést képezhetett volna, hanem egy bizottság eljárásának bírálatáról egy igazolási ügyben, ily ügy pedig csak nem képezheti pártkérdés tárgyát, sem próbaköve nem lehet a kormánypárti többség összetartásának. Híre

járt továbbá, hogy a szabadelvűpárti körben szakadás készül az egyházpolitikai kérdés miatt s már több nevet is emlegettek, melyeknek viselői el lennének határozva, kilépni a pártkötelékből.

A tegnapielőtti pártértekezlet ezen állítások tarthatatlanságát is bebizonyította. A valóságban sem a kormányban nem létezik szándék, hogy feladja az egyházpolitikai programot, sem a pártban vagy annak egy részében nincs oly irányzat, mely e program miatt elválnék a kormánytól. Vannak a pártban egyes tagjai, kik mint lelkészek hivatásuknál fogva vagy családi összeköttetéseiknél fogva képtelenek az egyházpolitikai kérdésben a kormányval azonosítani magukat. De ezek a képviselők el vannak tökéltve mindaddig megmaradni a kormánypártban, míg a konkrét javaslatok a parlament elé kerülnek s csak aztán lépnek ki a pártkötelékből; de mihelyt elhárított aggályaik tárgya, ismét azonnal csatlakoznak korábbi elvtársaikhoz. Ez, mint említettük, a többségnek csak néhány kevés tagjáról áll. A szabadelvűpárt tömör többsége folyton folyvást tántoríthatatlan híve a Wekerle-kabinetnek s az egyházpolitikai programnak, melylyel az hivatalba lépett. Azért tévúton vannak azok, a kik a szabadelvűkör kebelében szakadásra számítanak. De

alaposan tévednek azok is, akik feltételezik a kormányról, hogy a hatalom megtartásának érdekében ki fog térni az egyházpolitikai kérdések megoldása elől. Célzatosan azzal gyanúsítják a miniszteriumot, hogy az egyházpolitikában halogató eljárást követ. Azt állítják, hogy megállapodások történtek, melyek szerint az egyházpolitikai kérdések egyelőre függőben tartatnának s a kormányprogram más részei kerülnének megoldásra. Ezek a hírek is teljesen hamisak. A Wekerle-miniszterium nem fogja elhamarkodni az egyházpolitikai kérdések megoldását, nem fogja ez ügyeket, melyeknek alapos és jól megfontolt mérlegelésre van szükségük, erőtetve hajtani. hanem az egyes javaslatokat, a mint azok a tárgyalásra megértek, haladéktalanul a korona jóváhagyása alá terjeszti és a képviselőházban benyújtja a kormány. Ez szilárd elhatározása a miniszterelnöknek és kormánytársainak s ez elhatározást tökéletesen helyesli, jóváhagyja a szabadelvű párt. A kormány tehát senki kedvéért sem fogja programját sem feláldozni, sem elhalasztani. Rajta lesz, hogy a javaslatok szerkesztése körül a legnagyobb lelkiismeretességet s leglehetségesebb alaposítást kövesse és semmi esetre sem fog hatalmi állásának megerősítése végett, hajlandó

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Heti krónika.

Mottó:

Én: Édes Pipiske szeretem!
Ő: Bizonyítsa be s elhiszem!
Én: Mivel és hogyan — mondja hát?
Ő: Hogy Ő vele lehessen én — Ön mulattassa a mamát!

Homér apánk — meghalt szegény —
Iliont megzengette,
Mit is tett volna — nem levén
Meghiva szombat este.
De én boldog ifju kinek,
E szerencse lett részem,
A nagyhirű Pipiske bált
Éneklek nagy merészen.

Már kevesebb róla a szó
Már napirendre térnek,
Felette a hálátlanok
Kik a jelennek élnek.
Ámde a „mérvadó“ körök
Az édes kis Pipiskék,
Még nem tudják felejteni
Azt a gyönyörű estét.

A sodrukból ki jött szívek
Még egyre saktatolnak,
Még egyre szörnyű dolga van
Gyöngy betűt vető tolnak.
Sőt ez a legnagyobb csoda
A Pipiské kiállja,
S már egy hete nem változott
Ott „szerzett“ ideálja.

Szívekben volt nagy rombolás
És ha mama nem éber,
Talán bizony czélhoz is ér
Ibolyafaló stréber.
De a mamák oly okosak
S úgy ismerik a férfit,
És az „elcsavart“ szép fejét
„Helyre csavarni“ értik!

Bizony tisztelt főrendező
És többi Don Juanok,
Pang a szivhódítás nagyon
Mert okosak a lányok.
A Pipiskék tulokosak
S úgy haragszom reájuk,
Hogy azért is abba hagyom
S nem zengem meg a báljuk!

A nagy világban odafenn
Bizony van elég ujság,
A szörnyen fellázadt papok
Hévtől ég az ország.
Polgári házasság miatt
Hü mamelukok száznak,
És parlamenti hitvesek
Nyelveeskéi pörögnek.

Egyházinál félelmebb
A szörnyű házi átok,
„Papus kormányzott“ honatyák,
Szörnyű kor virradt rátok.
A házi életükben most
Oly roppant sek a kellem,
Hogy mind, mind elkeseredett
Minden házasság ellen.

Egy torontáli honatyá
Hozott ránk dicsőséget,

Felszólat — nem beszélt sokat
De okosat és szépet.
A kinek van mit mondani
A házban az beszéljen,
Papp Gézának tán jól esik
Egy otthonról jött: Éljen!

A farsang meg folyik tovább
Vigadnak, a kik tudnak,
Ugy látom, lesznek itt sokan
Kik rózsalánczra jutnak.
Vigan hangzik a tánczene
A szemben, szivben mámor,
És rejtekéből szaporán
Küldi nyilait Amor.

Én.

D i a d a l.

Irta: Krasznalné F. Mari.

Kábitó illatu boudoirban, esti félhomályban igéző nőalak pihen a chaise-longueon. De csak látszólag pihen, mert égő arca és belső felindulástól lángoló szemei arról tanuskodnak, hogy a legnagyobb mértékben fel van isgatva. Kezei idegesen reszketnek és félve tekint az ajtóra, remegve a gondolatnál, hogy valaki háborgathatná most, midőn kimondhatatlan kéjjel gondol vissza a percekre, melyek meghozták számára az üdvöt, melyet remegve óhajtott.

Két éve már, hogy ismerte Lányi Ödönt, a társadalom e félelem és gáncsnélküli lovagját, és a ki elég vakmerő volt neki, ki a fogások egész garmadájával rendelkezén, még eddig mindenkit hálójába kerített,

lenni, csak egy betűt is feláldozni abból, a mivel állni vagy bukni, ünnepélyesen kijelentette. A kabinet az egyházpolitikai kérdéseket illető előterjesztéseire vagy megkapja a korona szentesítését, vagy nem. Ha igen, akkor a parlament elé terjeszti a javaslatokat és az azokban lefektetett elveket ott is teljes nyomatékkal fogja képviselni és e törvényjavaslatok sorsából a szokott alkotmányos következményeket levonni. Ha megtagadja a korona a kabinettől a jóváhagyást e javaslatok valamelyikéhez, akkor bekövetkezett azon eset, hogy többé nem örvend a kormány a korona bizalmának s Wekerle ez esetben is tudni fogja kötelességét. Egyelőre pedig nem létezik ok ama feltevésre, hogy akár a korona, akár a szabadelpárt nehézséget akarna okozni a kormánynak az egyházpolitikai kérdések ama megoldásában, melyet a kormányprogramban Wekerle megjelölt. Ez a tiszta képe a helyzetnek s reméljük, hogy ez a magyarázat hozzá fog járulni, miszerint az okatlan válsághírek valahára elné mittassanak.

Milán és Natália. A kalandor ex királynak és szépséges nejének ügye foglalkoztatja most a közvéleményt. A politikusokat persze nem az érdekli, hogy a házasságok micsoda érzékeny jelenetek közt borultak egymás nyakába, hanem érdekes a kibékülés háttere és különösen az, hogy micsoda változtatásokat fog az előidézni Szerbia politikájában. A szép Natália a kibékülés feltételéhez kötötte, hogy fölfüggeszszék a házasságuk megsemmisítését kimondó határozatot, és Milán kijelentette a regensek előtt, hogy nagyon jó néven venné, ha a határozatot egy alkalmas pillanatban visszavonnák. Natália tehát Belgrádba megy lakni és oda megy lakni Milán is, egyik az orosz, másik az osztrák-magyar befolyást fogja ott képviselni. Ugy tesznek, mint az ellenséges színészek, a kik ölekeznek a színpadon és a kulisszák mögött egymás haját tépik.

a kit akart — szemébe mondani, hogy ő reá néve sohasem válhatik veszélyessé az ő társasága, mert szereti ugyan a szellemes asszonyok társaságát, de minden ingerrel megszűnt reá bérni a más felesége.

Es ez szörnyen bosszantotta Irént kivált midőn tapasztalta, hogy ez nem üres frázis és hogy Lányival szemben minden, már annyiszor jónak bizonyult hódítási kísérlete hatás nélkül marad. Tehát nem muló veszély? Tény lehet-e ez, léteznek még e világon csodák? És ez legnagyobb mértékben ingerelte a kaland-vágyó nőt.

— Azért sem szállok le a sikről — morgogá fogai között, — meglátjuk, ki kapitulál: én e vagy ő? Megbosszulta magát a sors rajtam — fűzé tovább goldolatait — hadd tudjam meg, hadd érezzem én is, mi az: szivekkel játszani; hátha okulok és felhagyok vele, ha én is ércem egyszer annak fájó sebzését. Eppen ez, kit én szeretek — toppantott mérgesen piciny lábával, és mintha minden ellenem esküdt volna . . .

Es midőn ezen tépelődött, mintha varázsvesszejével teremtette volna elő egy jó tündér — megjelent Lányi. Vagy ennek ellentámasi képessége lankadt, vagy az ő bűbája hatott jobban, elég az hozzá, pár perczel később lábainál láthatta ezt a

Latinovics kilépése. Említettük lapunk szombati számában, hogy a hirhadt pentek esti pártkonferencia azzal végződött, hogy három képviselő kilépett a szabadelvű pártból. Latinovics Ernő, a kilépők egyike, a következő levelet intézte a napilapok szerkesztőjeihez: Tisztelt szerkesztő ur! Ugy látom, hogy a szabadelvű pártkörből tegnap történt kilépésemet több lap helytelenül értelmezte és épen e miatt azzal össze nem férő magyarázatokkal kísérte. Nyíltan megmondottam, hogy én a szabadelvű párt elveit vallom ma is, a mint vallottam az előtt. A miben az én meggyőződésem eitér a szabadelvű párt programjától, nem más, mint hogy én a polgári házasságot nem tartom első sorban behozandónak és az egyházpolitikai kérdések megoldásának ezzel való összekapcsolását nem tartom időszertinek. Ez a meggyőződésem volt a Szapáry kabinet lemondásakor. Ennek többszörösen kifejezést is adtam. Ha ezt eddig a párt értekezleten be nem jelentettem, az azért történt, mert a párt egységét, melynek elveit — ez egy pontot kivéve — vallom a jövőre is, előbb, mint e kérdés direkt módon a párttagokkal szemben felvetett, megbontani nem akartam. Budapesten, 1893. január 28. Hazafui üdvözléssel: Latinovics Ernő, orsz. képviselő.

A horvát tartománygyűlésből. A horvát tartománygyűlés szombati ülésén a hétszemélyes tábla reorganizációjára vonatkozó törvényjavaslat általános tárgyalását folytatták Czernkovich a javaslat mellett szóló, mire Klein osztályfőnök és Tomasich előadó megtartották záró eszédeiket. A javaslatot ezután általánosságban elfogadták és megkezdték a részletes tárgyalást. Két jelentéktelen módosítással a javaslatot részleteiben is elfogadták. Ezután a telekkönyveknek a járásbíróknál való vezetéséről szóló törvényjavaslatot úgy általánosságban mint részleteiben a kormányjavaslat értelmében változatlanul elfogadták. Az interpellációkra áttérve, Krsnjavi osztályfőnök válaszul Jakcin interpellációjára dr. Frankl és Milasinovics hitoktatóknak a petrinjai tanítóképzéséből történt áthelyezése ügyében. Végül Folnegovics interpellál a községeknek kis községek alakítása alapján való újjászervezése tárgyában és kérdi, mely alapelvek vezérik a kormányt az újjászervezésnél. Legközelebbi ülés hétfőn lesz.

A német katonai javaslat. A katonai bizottság tegnapelőtt befejezte az eszmecsereit a katonai törvényjavaslat fölött hadügyi politikai szempontból, de semmiféle

gáncs és félelem nélküli lovatot is és egy hatalmas levelet fűzhetett hódításainak bábérkoszorujába.

Es most, midőn az elmúlt boldog perczek emléken kéjeleg, nem tudom, melyik érzés hatalmasabb szívében: a szerelem vagy a diadal érzete.

Sápadtan, reszketéstől vonagló ajkakkal összekulcsolva emeli ég felé tekintését egy másik asszony. Imádkozik. Nem abszolúciót kér az elkövetett bűnért, hanem a laimát rebegnek ajkai azért, hogy megmenekült a kísértéstől. E fiatal asszony minden vonása csak fájdalomról regél, fájdalomról és lemondásról. Azt, mit az élet gyönyörteljest nyújt, azt csak mint fogalmat ismeré, oh de a szenvedésekből bőven jutott osztályrészül neki.

Rideg, érzéketlen emberhez lánczolva ő, ki minden szépért és jóért rajongott, igen természetes, hogy a lelki fájdalom minden variációját megismeré. Ne. 1 éit, csak vegetál. És jött idő, midőn visszavágyott e lethargikus állapotba, mert a mi azt felváltotta, még iszonyubb volt reá nézve. Szívbe hatalmas szenvedély lopódzott, mint derült égből a villám. Végzetes oly férfival hozta össze, kibén feltalálta azt az eszményt, a melyért rajongott és a

változást nem tett rajta. A czetrum újból kijelentette, hogy a mostani létszám mellett a két évnél további szolgálati időbe bele nem nyugszik. Caprivi gróf kancellár újból annak a reményének adott kifejezést, hogy a birodalmi gyűlés és a nép megfog győződni a javaslat szükségességéről. Liebernek egy nyilatkozatára, ki azt kívánta, hogy Németország a hármasszövetség körén kívül is folytassa a békepolitikát, Caprivi gróf megjegyezte, hogy ez nem függ csupán Németországtól, hanem a szomszédoktól is. Azzal a könyörgéssel, hogy legyen béke, valóban Németország nem fog fordulni Franciaországhoz. Ez inkább csak árthatna. De mégis reményli, hogy a gyakori közgazdasági érdekek a nepeket közelebb hozzák egymáshoz. Ezért ő is számos kereskedelmi szerződést kötött. A Hintze által kimutatott számokra vonatkozólag, Caprivi gróf és Goszler tábornok megjegyzik, hogy a sorosoknál ugyan mindig a legalkalmasabbakat szedik most is, de ezután még inkább megfogják válogatni a fegyverképes embereket. A javaslat pénzügyi oldala fölött jövő kedden kezdődik a vita.

Egy pénzintézet 25 éves jubileuma.

A Nagybecskerekben fenálló „Torontál-megyei takarékpénztár és hitelbank“, megyénknek ezen legrégebbi pénzintézete, tegnap tartotta meg 25-ik rendes évi közgyűlését. E megye közönsége sokkal jobban ismeri ez intézet kifogástalan hírnevét, semhogy ezuttal újból dicséretre kellene bocsátkoznunk. Ha mindazonáltal hosszasan terjeszkedünk ki ezuttal az említett pénzintézet belügyeire, tesszük azt elő sorban azért, mert egy ország vagy vármegye kulturális fejlődését az anyagi haladás nélkül el nem képzeljük, másodsorban azonban szívesen foglalkozunk a Torontáli hitelbankkal, melyet ezen huszonöt év alatt mindenütt képviselve láttuk, a hol a műveltség, a haladás, a magyarság ápolásáról van szó. Az intézet rövid történetét közöljük a Steinitzer Géza vezérigazgató által mesteri tollal szerkesztett évi jelentésből.

Tisztelt közgyűlés!

1867. évi november hó derekán állt össze városunk néhány kimagasló egyenisége és létesítette intézetünket a „Torontál-megyei takarékpénztár“ elnevezés alatt.

Intézetünk születése összeesik hazánk alkotmányos jogainak visszanyerésével, a

mely merő ellentéte volt azon férfiaknak, kibe őt sorsa kötötte.

Küzdött ez érzés ellen, a mennyire csak gyenge erejéből kiteit, de érezte, hogy annyira rabja lett e szenvedélynek, oly gyengének érezte magát e hatalmas érzéssel szemben, hogy már már ingadozni érezte lábait azon biztos talajt, melyen eddig haladt.

Mily boldognak érezte volna magát, ha visszavárasolhatta volna a multat szenvedéseivel, gyötrelmeivel, de e mellett tiszta és nyugodt lelkiismeretével. Csábítóan, ingerlően lebegett előtte egy vonzó kép. Szeress és szerettsél, jövőd örök fájdalom, vagy örök üdv lehet. Válassz! Oh, de nem mindenki születik a bűnre. Inkább martír, bűnös.

Es most, hogy ajkai imát rebegnek, azért tessik, hogy halálkodjanak azon lelki-erőért, a melylyel le tudott mondani szíve vére árán is arról, mi meghozhatott volna számára sok üdvöt, ha el tudta volna adni lelkiismeretét. Minden erejét összeszedte, hogy utjaik széjjel válnak, hogy nem akarja őt az életében sohasem látni többé. Összeroskadt a lemondás sulya alatt, melylyel szívét összeszűzte, hanem nem sajnálta, örülni tudott a diadalnak, amelylyel leküzdte a csábítás szellemét.

nemzet szellemi és anyagi ébredésének új korszakával és így nem csoda, hogy az akkori viszonyok közt még kivételes, ma már másképp sem képzelhető szervezést nyert az intézet az által, hogy az alapszabályokban intézkedés tétetett az iránt, miszerint az intézet ügykezelési nyelve a magyar legyen és könyvei is magyar nyelven vezettetessenek.

Intézetünk alapítói ezen intézkedésükkel uttörői lettek a magyar állameszmének városunkban és hazánk délvidekén, miért is ma, midőn társulatunk XXV. évi rendes közgyűlésére voltunk bátrak a t. részvényes urakat meghívni, elismeréssel kell adoznunk azon férfiak fonkolt szelleme iránt, kik az itt divó szokások ellenére diadalra segítették hazánk zengzetes nyelvét és azt a különböző nemzetiségek között használni szokott idegen nyelv eltörölésével régi jogaiba visszahelyezték.

Intézetünk negyed százados multjára más szempontból is örömmel és hálaérzettel alapítói iránt tekinthetünk vissza, mert bátran mondhatjuk, hogy a 25 év előtt elvetett magból terebélyes fa képződött, hogy az első szerény befektetésből, vagyis a részvényesek által befizetett 30000 frtnyi alapítóképből a társulati ügyek vezetésével megbízott intézők céltudatos és szakavatott eljárása következtében egy 100000 frt alapítókévelés közel 53000 frt tartalékalappal rendelkezés nemcsak itt székelyén, hanem az egész országban elismert hitelű pénzintézet nőtte ki magát, oly intézet, amely a legsúlyosabb viszonyok között, előfordult pénzügyi válságok közepette mindig feladának színvonalán állott és hivatását a kereskedelem és ipar olcsó és bő hitelnyújtások általi támogatásával mindenkor betöltötte.

Nem szándékunk a közgyűlés, jelentésünk szűk keretében, intézetünk alapításának és fejlődésének történetét megírni, de az előre bocsájtottakban kötelességünknek ismertük visszapillantást tenni a multba, hogy egyrészt, mint már jeleztük, hálaikat lerójuk az intézet alapítóival szemben és hogy másrészt serkentő példát szolgáltatassunk arra nézve, hogy becsületesebb kezeléssel és céltudatos munkával miként lehet a részvényesek és a közjó érdekeit összeegyeztetni, és a kitűzött célt elérni.

Hogy azonban ezen mai közgyűlésünk ünnepélyességét emeljük és lefolyásának maradandó emléket biztosítsunk, bátrak vagyunk a következő indítványt tenni és azt elfogadásra ajánlani:

„Mondja ki a t. közgyűlés, hogy a Torontálmezei takarékos és hitelbank negyed százados fenállása alkalmából s. e. 4000 frt összegében alapítványt tesz, annak 5%-os vagyis 200 frtot tevő évi kamataiból ösztöndíjakat létesít nemzetiség és felekezetkülömbőség nélkül oly nagybecskereki illetőségű gyermekek részére, kik a kereskedelmi pályát választván, kiképeztetésük végett hazai real- vagy középkereskedelmi iskolát látogatnak; hogy ezen alapítvány kezelésével és az ösztöndíjak oda itélésével az igazgatóságot megbizsa azsal, hogy mindaddig, míg városunkban real vagy középkereskedelmi iskola létezni nem fog, az alapítvány 200 frtnyi jövedelméből csupán két 100-100 frt összegű ösztöndíj lesz alkotandó, az utóbbi eset beálltával t. i., hogyha Nagybecskereken ily tanintézetek létezni fognak, az évi 200 frt négy egyenlő 50-50 frtnyi ösztöndíjra felosztva lesz oda itélendő; hogy az ösztöndíjakra pályázók közül egyenlő esztályzatok mellett azok részesítendők előnyben, kik anyagi viszonyaikat tekintve az ösztöndíjra leginkább rászorultak; hogy az ösztöndíj nyertesek évről évre iskolai bizonyítványokkal tartozásnak előmenetelüket igazolni és hogy az ösztöndíj megtartásához legalább az általános jó osztályzat szükséges s hogy végül azok, kik ezen feltételnek megfeleltek, az ösztöndíj élvezetében tanulmányaik befejeztéig, vagyis a reáltanodai vagyis középkereskedelmi, iskolai érettségi bizonyítvány elnyeréséig meghagyandók.“

A jelentés asután áttér a lefolyt év jelentősebb eseményeire, melyek között a pénzérték megállapításáról alkotott törvényeket és a nagy konverziót említi fel.

Sajnálattal említi egyszersmind, hogy Daniel László alispán választásakor lemondott a felügyelő-bizottsági elnök ségről.

Az üzetév eredményére nézve jelenti, hogy az összforgalom 1892. kitétt 22.778,261 frtot, a mi az előző évhez képest 3.717,343 frt apadás. A pénztári eredmény szintén cökken, a mennyiben 13.037,682 frtot tett ki, vagyis 655,873 frttal kevesebbet, mint 91-ben. A betétek 1892. végén 831,128 frtra rugtak, a szaporodás: 242,612 frt. A váltó tárcza állománya 1892. jan. 1-én 1639 drb és 802,928 frtot tett, 92 végével: 1705 drb és 840,134 frt, tehát több: 66 drbval és 37,206 frttal. Visszleszámitolásban volt 91 végével 349 drb 72,903 frttal, 92 végén 126 drb 103,522 frttal, tehát most kevesebb: 223 drbval és 69,381 frttal. Intézeti értékpapírok 92 végével 124,003 frt, emelkedés: 104.930 frt. Az intézet ingatlanai 10,985 frtot tesznek ki. A tiszta jövedelem 10,268 frt 84 kr. Ennek hovatfordítása iránt az igazgatóság javasolja, hogy 10 ezer forint osztalék csimén kifizetessék, a fennmaradó 268 frt felett pedig az igazgatóság jótékony és közszélu adakozásokra szabadon rendelkezék.

A közgyűlés a jelentést örvendetes tudomásul vette, az abban foglalt javaslatokat magáévá teszi, Steinitzer Géza vezérigazgató fizetését pedig kétezer forintról 2600 frtra emeli.

Ezután megejtették a választások. Felügyelő bizottsági elnök egy évre: ifj. Daniel Pal. Választmány 3 évre: Billitz János, Haidegger Ödön, Kovách Agost, Kurländer Imre, Löwy Ignác, Stassik Ferencz dr. Elnöklő Kovách Agost 11 órakor berekeszti a közgyűlést

HIREK.

— Megyei közgyűlés. Torontálvármegye törvényhatósági bizottsága ma délelőtt kezdte meg rendkívüli közgyűlését. Az ülést Rónay Jenő főispán 10 órakor nyitotta meg, saivélyesen üdvözlővén a megjelent nem igen nagyszámu bizottsági tagokat.

A tárgysorozat előtt a közigazgatási bizottságba a leköszönt Trifunacs Mladen helyébe egyhangulag Nikolics Fedor báró választott meg.

Sürgősségi indítvány folytán tárgyalott asután a tárgysorozat előtt Gyertyámos község képviselőtestületének ama határozata, melyben kimondotta a község képviselőtestülete, hogy a község anyagi és szellemi haladása biztosítása végett, a billedi kir. járásbírósnak Gyertyámosra leendő áthelyezése czéljából kérelmez az igazságügyminiszterhez és egyuttal oda küldöttséget is meneszt. Götz Mihály és társai ezen határozat ellen felebbezést jeleztettek be. A határozat az állandó választmány véleményének elfogadása mellett a felebbezés elutasításával jóváhagyatott. Jóváhagyást nyert még Gyertyámos községének ama határozata is, melyben artési kut furását határozták el.

Hosszabb vitát provokált a nyerői jegyző választásának felebbezése. E község néhány lakója felebbezett ugyanis Retzler József m. é. szeptember havában megejtett választása ellen, mivel 1. a választás alkalmával a főszolgabíró bizalmi férfiakat nem nevezett meg, 2. Gyulay gróf a választáshoz meg nem hivatott és 3. mert a megválasz-

tott jegyző nem bírja a román nyelvet. Az állandó választmány helybenhagyandónak véleményezi a választást. A tárgyhöz többen hozzászóltak. Zsáros Lajos törvényeségi elnök nem fogadja el az állandó választmány javaslatát, mert nem képzel hasznos működést egy oly jegyzőtől, ki nem bírja a nép nyelvét. Papp Géza dr. orszgy. képviselő hosszabb beszédben a jegyző védelmére kel és kimutatja, hogy semmi inkorrekttség a választás alkalmával nem történt s hogy éppen románok választották meg azt, kire ráfogják, hogy nem tud olábul. Tumor Pál nyerői képviselő román nyelven beszél a választás ellen. Poroszkay Béla és Kovách Agoston szintén nem fogadják el az állandó választmány véleményét. Daniel alispán tetszéssel fogadott beszéde után, melyben kimutatja, hogy ezen választásnál bizalmi férfiakra szükség volt, hogy Gyulay gróf lakhelyét nem lehetett tudni és hogy végül a megválasztott jegyző egy a kezénél levő bizonyítvány értelmében a román nyelvet már el is sajátította, — a közgyűlés elfogadja az állandó választmány véleményét.

Nagyobb érdeket keltett még Ürményi Bernátnak, a versecz petrovoszeli kubinyi vasut engedményezésének kérvénye, melyben Torontálmege hozzájárulását kéri ezen vasuthoz. Be is mutatta ezen vasut tervezetét és mű leírását. Daniel alispán kiemeli, hogy ezen vasuthoz Alibunár községe 30 ezer, Petrovoszellő pedig 32 ezer forinttal járult hozzá, amit elegendőnek is tart, mert az előny, mely Torontálvármegyére ezen vasut kiépítése által háramlik, sokkal csekélyebb, semhogy a megye nagyobb áldozatokat hozhatna. De a mennyiben az engedményes a Paulis-franczföldi vonalat köti össze, úgy indítványozza, hogy a megye nemcsak szellemi, de anyagi támogatását is helyezze kilátásba, még pedig kilométerenkint 2 ezer forintot. A végleges eldöntést azonban akkorra tartja fenn, ha ezen vasut kiépítése biztosítva lesz. Rónay főispán elegendőnek tartja, ha a versecz kubinyi vonal bármelyik községével kötik össze Franczföldet. Azután az alispán ehhez a véleményhez csatlakozik, a közgyűlés ily értelemben határoz.

A tárgysorozat többi tárgyait olvasóink a hivatalos mellékleten találják.

A közgyűlést holnap folytatják.

— Egészségügyi bizottság N.-Becskekerek városának egészségügyi bizottsága holnap kedden délután 3 órakor a városháza ülés-termében ülést tart.

— A nagybecskereki „Magyar Olvasókör“ szombat esti fölolvasó-estélye, nagy közönséget vonzott ismét a kör helyiségeibe, és zajos sikerrel folyt le. A bevett szokást követve, ezuttal Törös Tivadar titkár üdvözlölte a fölolvasások előtt a közönséget, és zajos eljenzések között jelentette be, hogy Zsáros Lajos ur, a nagybecskereki törvényeségi elnöke, elvállalta a kör tiszteletbeli elnökségét. Ez olyan nyereség nekünk, — ugymond a titkár — mint a mikor a járnikezdő erős támaszra talál és így aztán el tud jutni addig a pontig, addig a czélig, a melyig haladni akar. Hasonló zajos tetszéssel találkoztak a bejelentett fölolvasók is, kik közül elsőnek Dold István lépett a fölolvasó asztalhoz, és „A vérmérsékletéről“ olvasott föl, rendkívül ügyesen válogatva meg a témának a hallgatóság szórakoztatására leginkább szolgáló érdekes részleteit, melyek humoros előadásban derekasan rászolgáltak arra, hogy a közönség hálás tüntetéssel köszönje meg az élvezetes fölolvasást. Másodiknak,

Lauka Gusztáv lépett nagy tapsok között a fölolvás asztalhoz, és egy néhány valóban ígéző szép verset olvasott föl, melyek éppen annyira mutatták a magyar nyelv baját, amennyire magasztalták a verset. A költő kiapadhatlan vénjának zsenialitását. Ismét zajos tapsok hangzottak föl, és a fölolvás asztalhoz lépő Brájjer Lajos drt üdvözölte a hallgatóságot, ki ez-uttal először lépett a kör közönsége elé. „A farsangról” olvasott föl Brájjer dr. és a pompás tárczaszerű csövegés, amíg szerző universális olvasottságát mutatta be a maga nagy előnyöségében. addig annyi aktualis színezetet adott a fölolvásnak humoros itt-ott szatirikus megjegyzéseivel, hogy a közönség egyes helyeken — mint például a hol a bálók államosításáról volt szó, viharos derűsége fakadt, és a végén hosszas tapsokkal honorálta. Utolsó számú a kör népszerű elnöke Szalay József ur olvasta föl egy tüzes hazafisággal megírt versét, mely abból az alkalomból íródott, hogy a megerősített alapszabályok folytán immár hivatalosan is testületnek ismertették el a kör. Az emelkedett hangon írott és ritka hatással előadott költeményt a közönség tüntető tapsokkal fogadta, mire szünet következett, hogy csak hamar kezdet vegye teljes erővel a táncz. A körnek az estélyén Klein Mór dr. főrabbi, Stassik Ferencz dr. és Lauka Gusztáv családostól voltak kitüntetett vendégei. (V-n.)

— Szerbek szomorú sorsa. Nem valami irigylendő sorsuk van — írja egy fővárosi lap — a zágrabi szerbeknek. A horvátok sehogy se tudnak jól megferni velök s a társasletheől is kizárni iparkodnak őket. A zágrabi szerb „élite-bál”, mely a napokban volt, csak úgy kongott e miatt az ürességtől. A gyűlölködés oly nagy a két nemzetiség közt, hogy sokszor botrányos összejövetelre is vezet.

— Farsang a megyében. Az ujvári önk. tüzöltő testület 1893. évi február hó 4-én a nagyvendéglő termében tombolával össze kötött alarcos bált rendez.

— Az altábornagy felesége. Nagyváradon a katonaság és polgárság dicséretes barátságban élnek egymással. Szombaton este a polgárság és a jogakadémia ifjusága fáklvás-menetet rendezett a távozó Nemeccsics altábornagy tiszteletére. Este 7 órakor indult az impozans menet az altábornagy háza elé. Maga Nemeccsics altábornagy nem volt otthon. Az ifjuság folytonos éljenzésére a sötét lakásnak végre megnyitott egy ablakot, s abból az altábornagy neje köszöntö meg a megtiszteltetést, felemlítve, hogy férje nincs otthon. Erre Orley György joghallgató rövid beszédet intézett Nemeccsicsnéhez, a melyben kiemelte azt az általános szeretet és tiszteletet, melyet az altábornagy polgári és katonai körökben humánus bánásmódja, hazafias érzülete és szókimondó őszinte jelene által kivívott. A lelkes éljenzés után Nemeccsicsné férje nevében megköszönte az üdvözlést s e szavakkal bucsuzott: „Soha sem fogom Nagyváradot felejteni!” Az összes tisztikar vasárnap bucsuzott a közszeretben álló altábornagytól.

— Bankóhamisító konzorcium. Az ujvidéki rendőrség egy messze elágazó bünbarlangot fedezett fel; rájött ugyanis egy banda nyomára, mely a bankócsinálással már régóta foglalkozik. Romics István péterváradai kocsmáros került először a csapdába. Romicsot, aki esodálatos módon lett egyszerre dús gazdag, már régóta gyanúsították, hogy hamis pénst hoz forgalomba s a rendőrség éjnek idején lepte meg őt, mikor a gép csak úgy öntötte ki magából a hamis ötveneseket és százásokat. A tetten ért bünös mindent bevallott és megnevezte főbüntársát Petrovics Kósa ujvidéki kocsmárosot, akit a rendőrség szintén letartóztatott. Petrovics töredelmes vallomást tett, aminek következtében aztán Mizer Pál háztulajdonosnál tartották házkutatást, ahol számos bünjel került kézre. Megtalálták az autograph gépet, matriczokat és a készülőben levő hamisítványokat. E bünjelek alap-

ján Mizer azonnal letartóztatták, ami óriási szenzációt keltett, mert Mizer jómódu ember, akit eddig mindenki a becsületesség mintaképének tartott. Kiderült a vizsgálat során, hogy e bünszövetség számai Futak, Glozsán, Cséb és több más községbe is kiterjednek.

— Artézi kutak bősége. Hódmezővásárhelyen nem kevesebb, mint 11 artézi kutat furtak. Amikor ott Zeigmondi Jenő, az artézi kutak mestere egy nagy nagyobb szabású kutat furt, néhány ottani gépész megtanulta ezt a mesterséget, és addig furták a kutakat, amíg most már nem tudnak mit csinálni a sok vízzel. A kutak óránként huszonháromezer hektoliter vizet adnak, de mert nincsenek vízvezető csatornák, a fölösleg lefolyik az árkokban és ott egészségtelen mocsarakat képez, s így való sággal megvan fertőzötve a város levegője. Erről a visszás állapotról a belügyminiszterium is értesült, és elrendelte, hogy engedély nélkül több kutat nem szabad furni. Ha pedig az ivóvíz kevés lenne, akkor a kutak felesleges vizét csatornázás útján kell ez egész városban elvezetni.

— Letartóztatott nagykereskedő. Megemlékeztünk szombati számunkban Sonnenberg Mór letartóztatásáról. A letartóztatás ellen Sonnenberg védője felebbezést adott be, a mivel szemben a kir. ügyesség a vizsgálati fogságnak továbbra való fentartása mellett maradt. Ma foglalkozott a felebbezéssel Eördögh András bíró előadása mellett a törvényszék vádpanácsa, mely a vizsgálóbíró határozatát megerősítette. A letartóztatás azért történt, mert alaposnak látszó gyanúok vannak arra, hogy a vagyonbuktott nagykereskedő legalább is 100.000 fitnak megfelelő értéket elrejtett hitelezői elől. Sonnenberg egyébiránt pár nap múlva szabadon bocsátják, mert csak azért csukták le, hogy meg ne hiúsithassa a vizsgálatot, melynek gyorsítása érdekében Visontai Soma dr. védő a debreczeni tanuknak telegramm útján való beidézését eszközölte ki. E tanuk kihallgatása után a vizsgálati fogságot esetleg nyomban megszüntetik.

— Holttest a Duna jegén. A sziget-szentmiklósi Dunaágban ráakadtak Képes Bernát ügynök holttestére, akit a budapesti rendőrség mint „eltűntet” körözött. Képes ugyanis e hó 17-én eltűnt vaczi köruti lakásáról és azóta hiába vártak haza. Neje jelentést tett ugyan a rendőr-ségnek, de megnyugtatta őt az a gondolat, hogy férje valószínűleg Párisba ment leányukhoz, a hol az énekesnő. Végre szombaton ráakadtak Képes holttestére. Zsebében mindössze három szivart találtak, hiányzott a 60 frt, melyet magával vitt. Ebből az azon körülményből, hogy a kezén karmolás jelei láthatók, azt következtetik, hogy Képes gyilkosság áldozata.

— Ritka születésnap ünnepély. A kézdivasárhelyi menedékházban eidegig egy 105 éves asszony. Neve Józán Ferenczné, szül. Ráduly Teréz, Bálafalván született 1788. január 25-én. Az öreg anyóka nagy kora dacára fürge és vidám és nagy serényiséggel teljesíti a menedékházban a munkákat. Az intézet igazgatósága e hó 25-én megengedte neki, hogy születése napján megvendégelhesse a menedékházból néhány ismerősét. Nagy volt az öröm süttöttek, főztek és jó borocska mellett vígan beszélgetett hosszú életéből Józáné sok érdekes történetét.

— A felénk. Goró urról két nevezetességét fogja feljegyezni a történelem. Az első az, hogy veszedelmesen csinos és veszedelmesen kikapós felesége van, a másik tulajdonsága pedig az, hogy miadég egy ménkü nagy revolvert hord magával.

— Nem zsenirozza őt ez a nagy revolver, kérde tőle a kis grófné, aki jelenleg szalmaözeveg.

— Épen nem, mert szükségét érzem, hiszen csak éjfélt után 2 órakor szoktam haza menni.

— Ugy fél?

— Igen grófné, mindég félek, hogy megcsal a feleségem.

Irodalom és művészet.

* A „Magyar Hirlap” sok érdekeset és becsost nyújt a közönségnek. Öszeállításait változatos és mindig a legújabb hírekkel kedveskedik olvasóinak. E mellett irodalmi meglepetésről is gondoskodik, s így a jövő hó elején a Magyar Hirlap Beniczky né-Bajza Lenkének, az egész országban nagy népszerűségnek örvendő, ki való irónőnek egy nagyérdékű regényét kezdi közölni, mely tárgyánál és meséjénél fogva általános feltűnést fog kelteni. A regény címe Átültetett virág. Könyv-alakban fogja közölni úgy, hogy befejeztével a Magyar Hirlap olvasói ismét egy érdekes, kötetes regény birtokában lesznek. — Beniczky né regényén kívül még egy nagyérdékű regényt fog ugyanakkor közölni. — A Magyar Hirlap előfizetési ára egy hónapra 1 frt 20 kr., két hónapra 2 frt 40 kr., három hónapra 3 frt 50 kr., félévre 7 frt és egész 14 frt.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése jan. 30-án.)

Budapest, január 30. (A „Torontái” eredeti távirata.) Az országgyűlésen folytatták az ujonczmegajánlásról szóló törvényjavaslatot és Thaly hozzászólása Fehérváry zárbeszéde után általánosságban elfogadták. A részleteknél nagy vita keletkezett. Ugron a német nyelv használata ellen tiltakozott és szerinte 350 esztendőn küzdöttek elődeink ellene s a törvényekben megállapították, a magyar ezredek tisztjei csak magyarok lehetnek, sőt magyar születésűek és így nekünk nemcsak kérni, hanem követelni van jogunk ezt. Beszél a kikötés ellen, ezen embertelen bánásmód mellett nem csoda az öngyilkosságoknak a külföldhöz viszonyítva retentő nagy aránya. Követeli a honvédségnek tüzéséggel ellátását.

Fehérváry kijelenti, hogy Ugron menydörgései hiábavalóak. felszólítja Ugront, egyetlen esetet mondjon, hogy magyar fiukat visszautasítottak volna a tisztikarból, egyéb vádjai annyira alaptalanok, hogy nem kell rájuk felelni.

Apponyi gyöngé érvnek tartja a miniszter kijelentését, nem elég, hogy nem utasítanak vissza magyar fiukat, hanem meg kell szüntetnie a kulturális nevelési akadályokat ezt a kormány nem teszi reflektálva Fehérváry beszédjére, kijelenti, hogy a 67-ik esztendei kiegyezésről hamis nézetet bír Fehérváry. Több felszólalás után a törvényjavaslatot elfogadták.

Eután a ragadós tüdőlobról szóló törvényjavaslatot tárgyalták.

A polgári anyakönyv.

Budapest, január 30. (A „Torontái” eredeti távirata.) Csáky vallás-és közoktatásügyi miniszter már elkészítette az új anyakönyvezésekről szóló törvényjavaslatot. Az anyakönyveket a lelkészek helyett járásorvosok fogják vezetni.

Sztrajk a fegyvergyárban.

Budapest, január 30. (A Torontái eredeti távirata.) A budapesti magyar fegyvergyárban nagy sztrajk ütött ki, 1500 munkás a munkát beszüntette.

A horvát tartománygyűlésből.

Budapest, január 30. (A „Torontál” eredeti távirata.) A ház élénk tetszése között taglalta Krnsjavi osztályfőnöknek egy interpellációra adott válaszát, melyben elmondja, hogy Frankl katolikus hittanárval szemben, ki a gyermekek között valósi türelmetlenséget terjesztett és a katolikus gyermekeknek megtiltotta, hogy a szerb templomha lépjenek, erélyesen eljárjék. Krnsjavi felhozta azt a megrendítő esetet, mely a rakováci gimnáziumban történt, hol a horvát fiú lelőtte szerb tanuló társát. Megígérte az osztályfőnök, hogy a legerélyesebben fog eljárni úgy szerb, mint horvát tanítókkal szemben, ha ezek a türelmetlenség szellemét terjesztik az iskolában.

A románok a békebiróság előtt.

Budapest, január 30. (A „Torontál” eredeti távirata.) Brassóból jelentik, hogy az interparlamentáris békebiróságnak román osztálya értekezletet tartott a román szenátus terében, a melyen sok román országgyűlési képviselő és szenátor megjelent. Ureke elnök indítványára az osztály Ciuffa, Epureanu és Poenaru-Bordea urakból álló bizottságot választott azon utasítással, hogy ezen bizottság szerkesszen emlékiratot az osztrák-magyar birodalombeli románok helyzetéről és a béke érdekében követelések, a magyarországi nemzetiségeknek kibékítése a nemzetiségi egyenjogóság értelmében. E határozatról a román osztály értesíteni fogja az összes európai békebirósági osztályokat, s ez ügyben februárban nagy népgyűlést hívnak össze.

Az olasz Panama.

Budapest, január 30. (A „Torontál” eredeti távirata.) Rómából érkezett táviratok jelentik, hogy a képviselőház szombati ülése óriási érdeklődés mellett folyt le. A karzatok nagyon látogatottak voltak. Az interpellálók egymás után kijelentik, hogy kielégíti őket a kormány nyilatkozata, vagy sem. Bovio (szélső baloldali) és Costa (jobboldali) parlamenti enquete tartását indítványozzák. Collajani (szélső baloldali) azt mondja, hogy sok tényről és visszasságról tud és le fogja azokat leplezni, ha az ügyet nem parlamenti enquete fogja teljesen felderíteni. Ami a parlament tagjainak erkölcsösségét illeti, kijelenti, hogy nagyon csekély azok száma, akik méltatlanok arra, hogy a parlament tagjai legyenek; nem tartja tehát lehetetlennek, hogy oly vizsgálóbizottság választassék, melyhez a gyanúnak árnya sem férhet. — Chimirri, a Rudini-kabinet volt kereskedelmi minisztere, hosszabb beszédben védi a bank-kérdésben akkor követelt eljárását és parlamenti vizsgálatot kíván. — Giolitti miniszterelnök föltétlenül visszautasítja a parlamenti vizsgálatot, mert nem akarja kockáztatni az ország hitelét. Inkább szemébe néz a népszerűtlenségnek, semmint könnyel-

mien engedjen. Azt kívánja és egyúttal fölveti a bizalmi kérdést, hogy az enquete-re és a bankkérdésre vonatkozó összes határozati javaslatokat halasztásuk el három hónapra. (Helyeslés.) Ezután nagy izgatottság közt a személyes nyilatkozatok egész sora következett. — Crispi azt hiszi, hogy parlamenti vizsgálatra nincs ok; de minthogy hallgatást akarnak parancsolni a képviselőházra, ő a tiltakozás jeléül, ellene fog szavazni Giolitti miniszterelnök indítványának. (Nagy nyugtalanság. Kiáltások: Szavazzunk!) Erre Giolitti indítványát 274 szavazattal 154 ellenében elfogadták. Ezzel az ülés véget ért.

Közgazdaság.**Sertésvásár.**

— A budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok távirata, január hó 30. (A „Torontál” eredeti távirata.) Hízott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 klgammmon felüli sulyban) 46—47 krig. Öreg közép (páronként 300—400 klg. sulyban) 45—46 kr. Fialat nehéz (páronként 320 klg. felüli sulyban) 49—50 krig. Fialat közép (pkint 251—320 klg. sulyban) 48. 49. krig. Fialat könnyű (páronként 250 klg. terjedő sulyban) 46—47. krig. II. Magyar szedett: Nehéz (pkint 280 klg. felüli sulyban) 46—47. kr. Közép (páronként 220—280 klg. sulyban) 46—47 krig. Könnyű (páronként 220 kilogrammig terjedő sulyban) 44—46 krig. — Szerbiai: Nehéz (pkint 260 kgr. felüli sulyban) 46—47 krig. Közép (pkint 220—260 kgr. sulyban) 46—47. krig. Könnyű (pkint 220 klg. terjedő sulyban) 44—45 krig. Sertéslelészám 1893. január hó 23 án volt készlet 91.926 drb. 1893. jan. 25 én felhajtattott 984 darab. — 1893. január 25 én elszállítottott 639 darab, jan. 26. maradt készletben 92271 darab.

REGÉNY-CSARNOK.**Ib.**

— A „Torontál” számára angolból: — a. —
(6. folytatás.)

III.

Tristiane az nap éjjel nem tudott aludni, annyi ujabbnál újabb gondolat forrt az elméjében.

Másnap reggel ezt kérde tőle Ib:

— Mit szándékozol tenni? Látom a szeméből, hogy valamit tervezel.

— Ne is kérdezd barátom Annyit megmondhatok, hogy egy nagy munka vár reám. Elhagytam csendes környezetemet, bele keveredtem a nagy világ örvényébe s most usznom kell.

Ib zavarodottan, aggodalmasan nézett reá.

— Hová akarsz most menni, Tristiane? kiálta fel Ib, megragadva a leány kezét.

— akkor este, midőn Tristiane először ment titkos útjára. „Ne menj, Tristiane!”

Tristiane mosolyogva elfordult, a mire a férfi megnyugodott.

— Javunkra válik, felelt a leány s ezzel távozott.

Ib fel s alá járkált, mint a ketrecbe zárt oroszlán; addig járkált fel s alá, míg a leány távol maradt. Örömeben könnyezni kezdett, mikor a leány megállott előtte.

— Most már ne menj el többé! Ugy érzem, mintha örökre elvesztettelek volna. Mondd, hogy nem megy el többé! Tristiane fejét rázta.

— El kell mennem, Ib. Majd javunkra válik.

— Miért titkolózol előttem, holott én egészen feltártam neked a szívemet? De nem baj, bocsás meg, hogy alkalmatlan-kodom. Ezután nem fogok panaszkodni. Meg vagyok elégedve mindennel, csak azt igérd meg, hogy ha elmegy, biztosan, de biztosan visszajössz megint; akkor nyugodt leszek.

Nem tartotta meg Ib az ígérteit, mert valahányszor távol volt tőle a leány, mindannyiszor nyugtalankodott utána és mikor visszatért, még jobban esengett, hogy csak maradjon mindig mellette.

— Olyan boldognak látszol, Tristiane, mondá neki egyszer Ib. Vársz, remélsz valami jót, ugy-e? Ugyan micsoda örömhírré vársz?

Egy más alkalommal pedig bánatos hangon így szólt hozzá.

— Tristiane, ne néssz így reám; mintha soha sem láttál volna meg, vagy mintha valami nagy ember állana a hátam mögött és én apró, jelentéktelen ember létemre azt a másikat nem tudnám elföldni s én hiába beszélne, mert annak a másiknak a bámulatába merültél el. Fogom ugyan a kezdetet s belenézek a szemedbe, de azért mégis úgy tűnik fel nekem, mintha messze lennél tőlem s végképen elvesztél volna reám nézve.

Majd mintha megbánta volna, hogy szemrehányásokkal illette, így folytatta:

— Ne törődjél azzal mit sem, a mit összeviszsa beszéllek, Tristiane. Tudod, hogy mostanában nem tudok nyugodni lenni. Bocsás meg. Csak azt az egyet tudom, hogy nagyon jó vagy hozzám és nem hagysz el soha!

Egy reggel iszonyu lelki küzdelmek közt találta Ibet.

— Tristiane, szólítá meg Ib, — nem titkolhatom el előttem, a mit láttam. A hallgatás megölne. Mondd meg csak, hogy micsoda arany gyűrűt rejtgetsz.

Tristiane önkénytelenül a nyakához kapott. Az arany előem ott hullámszott a széles, márvány keblen.

— Tegnap éjjel vártalak, míg hasajössz és a mint vártalak, elfogott az álom. Mikor felébredtem, már akkor pitymallott. Nem hallottam lépteidet, mikor hasajöttél, tehát megakartam bizonyosodni saját szememmel, hogy csakugyan közel vagy-e hozzám. Odamásztam, a hol aludni szoktál s megletem nyugodva; már visszaakartam menni, a midőn a holdvilágon ragyogni láttam valamit meztelen nyakadon. Hajfür nem ragyoghat úgy, még ha oly fényes is, mint a tied. Közelebb mentem . . . nem tudtam magamon uralkodni . . . és . . . Kie az a nagy, drágaköves arany? Diszére válnék az még Thor kezének is. Kinek a kedvéért hagyta el engem, Tristiane? Miért csaltál meg?

A leány nem szólt, de pillantásából ezt olvasta ki Ib: „Hát mégsem bisol ben-nem?”

A szerencsétlen ember megnyugodott újra pár percze. — Nem hallasz több panaszt tőlem. Hogyan is mertem olyasmit kérdezni?! Hiszek benned, a mig élek, sőt még azontul is. Hiszek benned, mint azokban a szent csillagokban, a melyek hűségeen visszajönnek az égre, minden éjjel. Véték lenne, ha gyanusitanálak.

(Folytatása következik.)

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

Hirdetések.**Egy tekeasztal**

három elefántcsont-labdával, 6 dákóval stb. 120 forint készpénzfizetés mellett eladó. Bővebbet **Deutsch Armin** urnál. (Eisenstädter cég, Nagybecskerek.) (64-3.1)

Meghívó.

AZ

Ittebei takaré- és hitelszövetkezet

1893. évi február hó 18-án, délelőtt 9 órakor

évi rendes közgyűlését

tartja, melyre a tisztelt tag urak ezennel meghivatnak.

Tárgysorozat:

1. Elnök és szavazatszedő bizottság választása.
2. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése és a mérleg előterjesztése, valamint az igazgatóság és felügyelő bizottság részére a felmentvény megadása.
3. A tiszta jövedelem hovatartozásáról való határozat.
4. Az alapszabályok 28. §-a értelmében négy igazgatósági tag választása, valamint a 34. §-a értelmében új felügyelő bizottság választása.

Az igazgatóság.

Az ittebei takaré- és hitelszövetkezet 1892. évi zárszámadása.

VAGYON.	Zármérleg.	TEHER.	
Pénztári szám'a	1036 68	Üzletrész-számla	23750—
Váltó-számla	73973 70	Betét-számla	59064 72
Kölcsön-számla	15638 94	Visszleszámitolási számla	10215—
Bekebelezési kölcsön-számla	16950—	Tartalékalap-számla	5000—
Előleg-számla	4355—	Különleges tartalékalap-számla	10008 53
Zálog-számla	30—	Érték-papíros-számla	30 50
Giro-számla	258 73	Nyeremény-számla	78 36
Butor-számla	196 36	Tiszta nyereség	4292 30
	<u>112439 41</u>		<u>112439 41</u>
TARTOZIK.	Nyereség- és veszteség-számla.	KÖVETEL.	
Fizetések-számla	960—	Váltókamat-számla	5075 11
Kölcsön-számla	378 70	Kölcsönkamat számla	1196 61
Dij-számla	104—	Bekebelezési kölcsönkamat-számla	1390 03
Szolgafizetés-számla	165—	Előleg kamat-számla	447 26
Betéti kamat-számla	3591 28	Késedelmi kamat számla	49 50
Visszleszámitolási kamat-számla	861 59	Zálogkamat-számla	2 40
Betéti kamat-adó-számla	479 19	Kezelési költség-számla	3614 65
Adó-számla	700—	Átíratási díj számla	6 50
Közköltség-számla	150—		
Házbér-számla	100—		
Tiszta nyereség	4292 30		
	<u>11782 06</u>		<u>11782 06</u>

Szerb-Ittebe, 1892. évi december hó 31-én.

Az 1892. év végével az alólirott szövetkezetnek volt 69 tagja 950 üzletrésszel; az év folyamán átruházott 10 tag 108 üzletrészt 15 tagra.

Üzletrész felmondás nem fordult elő.

Miről a kereskedelmi törvény 246. §-a alapján ezennel jelentést teszünk.

Klein Mór,
könyvelő.

Palanatsky Sándor,
pénztárnok.

Deutsch Jakob,
aligazgató.

Jenovay Zoltán,
igazgató.

A kereskedelmi törvény 195. §-a alapján az alólirott felügyelő bizottság jelenti, hogy a fennebbi zárszámadást, illetve mérleget a könyvekkel és pénztári állapottal összehasonlítván, azokat minden tekintetben helyeseknek találjuk; és egyttal az igazgatósággal egyértelműen ajánljuk, hogy a 4292 forint 30 krnyi tiszta nyereségből, üzletrészenként 4 frt 50 kr. elosztassék, a fennmaradó többlet pedig az új nyereség-számlához előírassék. Szerb-Ittebe, 1893. évi január hó 24-én.

A FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG:

Grünwald József.

Jenovay Imre.

Böhm Gyula.

(59—1.1)

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.